

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, 'Όμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου (ca 341/5-395/400), «Περὶ ψευδοῦς ἀσκήσεως», σσ. 7-20, 217-224, 433-441 καὶ 641-657.

Συνέχεια ἐκ τῶν προηγουμένων τόμων (ΜΕ', ΜΣΤ' καὶ ΜΖ') τῆς μελέτης, διὰ τῆς ὁποίας ἐπανεκδίδεται κριτικῶς τὸ ἔργον τοῦ Ἀμφιλοχίου «Περὶ ψευδοῦς ἀσκήσεως». Ἡ δημοσίευσίς τῆς κριτικῆς ἐκδόσεως συνεχίζεται.

Βαρνάβα Δ. Τζωρτζάτου, Μητροπολίτου Κίτρους, Ἡ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπαγωγὴ τῶν ἐν διασπορᾷ Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀνάκλησις αὐτῆς, σσ. 21-32.

Προλεγόμενα καὶ Ἐπιλεγόμενα εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου τοῦ Κων/πόλεως Ἰωακείμ (1908) καὶ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ Κων/πόλεως Μελετίου (1922), ἧτις αἴρει καὶ ἀκυροῖ τὸν προηγουμένον Τόμον.

Γερασίου Ζαφείρη, (Μητροπολίτου Γαρδικίου Χρυσοστόμου), Ἀρχαία παραλαγὴ τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς (Λοσκ. ια' 2), σσ. 33-39. [Bl. Summary, σελ. 39].

Διονυσίου Δακουρᾶ, Ἡ κριτικὴ τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν λατρείαν, σσ. 41-75.

Ἡ παρούσα μελέτη διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἀρχαίους θεολόγους καὶ φιλοσόφους τῶν Ἑλλήνων (σ. 41-63) καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν λατρείαν (σ. 63-75). Διὰ τῆς μελέτης αὐτῆς ἀποδεικνύεται μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὁ Μιχαὴλ Ψελλός, ὁ ὁποῖος ἦτο πλατωνίζων, προσεπάθησε καὶ τὰ δύο ταῦτα μέρη νὰ θέσῃ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς κριτικῆς τῆς Χριστιανικῆς πίστεως.

Ἀντωνίου Κ. Παπαντωνίου, Ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνιολογικῆς σκέψεως, σσ. 76-94, 323-343, 526-545 καὶ 882-897.

Συνεχίζεται ἐκ τῶν προηγουμένων τόμων (ΜΕ', ΜΣΤ' καὶ ΜΖ') ἡ μελέτη τῆς ἐξελιξέως τῆς συγχρόνου κοινωνιολογικῆς σκέψεως μὲ βάσιν τὰ ἔργα τοῦ Max Weber.

Γεωργίου Π. Πατρώνου, Δρ. Θ., Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ συγχρόνῳ Δυτικῇ Θεολογίᾳ (σύντομος ἱστορικὴ ἐπισκόπησις), σσ. 95-120, 285-305, 570-591 καὶ 925-947.

Συνέχεια τῆς μελέτης τοῦ ὡς ἄνω θέματος ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου (ΜΖ' 790-820). Κεφ. Γ'. Ἡ πρόκλησις τῆς «συνεποῦς ἐσχατολογίας» εἰς τὸν ἀγγλοσαξονικὸν θεολογικὸν χῶρον. Κεφ. Δ'. Ἡ ἀπραγματοποιηθεῖσα ἐσχατολογία» (realized eschatology)

τοῦ C. H. Dodd. Κεφ. Ε'. Προσπάθειαι συνθέσεως τῶν στοιχείων παρόντος καὶ μέλλοντος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Κεφ. ΣΤ'. Ἡ θεωρία τῆς «ἀπομυθεύσεως» τοῦ R. Bultmann ἐν τῷ συγχρόνῳ περὶ ἐσχατολογίας διαλόγῳ. Κεφ. Ζ'. Ἡ συμβολὴ τῆς «θεολογίας τῆς ἐλπίδος» εἰς τὸν σύγχρονον περὶ ἐσχατολογίας διάλογον.— Ἐπιλεγόμενα.

Νικολάου Π. Ὀλυμπίου, *Τὰ ἱερὰ κειμήλια τῆς Μονῆς Προφήτου Ἡλιῶ Παρνασσίδος*, σσ. 121-159.

Περιγράφονται καὶ δημοσιεύονται (καὶ διὰ πινάκων πλεῖστα ἐξ αὐτῶν), 14 λειψανοθήκαι, 3 ἄγια ποτήρια, 9 σταυροὶ ἀγασμοῦ καὶ 2 ἱερὰ Εὐαγγέλια τῆς ἐν λόγῳ ἱεράς Μονῆς.

Μιχαήλ Μακράκη, *Ἡ ζωὴ τοῦ πνεύματος εἰς τὸν Τζώρτζ Σανταγιάνα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Χριστοῦ*, σσ. 160-184, 344-367, 592-613 καὶ 898-924.

Συνεχίζεται ἡ μελέτη τοῦ ἀνωτέρου θέματος, ἐκ τοῦ προηγουμένου τόμου (ΜΖ' 343 ἐξ., 573 ἐξ., 767 ἐξ.).

Κωνσταντίνου Γ. Μπόνη, Ὀμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Μνήμη Endre Von Ivánka (1902-1974) καὶ αἱ περὶ Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου γνῶμαι αὐτοῦ*, σσ. 185-198.

Βιογραφικὴ καὶ βιβλιογραφικὴ ἀναφορὰ εἰς τὸν διάσημον βυζαντινολόγον, τοῦ ὁποίου δημοσιεύεται καὶ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν συγγραφέα σχετικὴ πρὸς τὸ ἔργον αὐτοῦ περὶ Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Ὡς Γ' μέρος δημοσιεύεται καὶ πλήρης ἀναγραφή τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Ivánka, κατὰ χρονολογικὴ σειράν.

Ἀθανασίου Παπᾶ, Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως, *Περὶ τῶν θρησκευτικῶν πινάκων τοῦ Χαριλάου Ξανθοπούλου*, σσ. 225-247.

Μελέτη περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Κωνσταντινουπολίτου ζωγράφου Χ. Ξανθοπούλου (1888-1955), τοῦ ὁποίου δημοσιεύονται καὶ δικτῶ πίνακες.

Π. Β. Πάσχου, *Γαβριὴλ τοῦ Ὑμνογράφου, Κοντάκια καὶ Κανόνες* (μετ' Εἰσαγωγῆς, Κριτικῆ Κειμένου, Μεταφράσεως εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ Σημειώσεων), σσ. 248-284, 488-525 καὶ 825-843.

Μελέτη φιλολογικο-ἱστορικὴ, ἀναφερομένη εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἔργον τοῦ βυζαντινοῦ ὕμνογράφου Γαβριήλ (θ'-ι' α.), μετὰ κριτικῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων του, βάσει τῆς χειρογράφου παραδόσεως. Ἡ δημοσίευσις συνεχίζεται.

Νικολίτσας - Γεωργοπούλου - Νικολακάκου, *Τὸ πρόβλημα τῆς μεταφυσικῆς, σταθμὸς τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως αὐτοῦ*, σσ. 306-319.

Ἡ παροῦσα μελέτη, ἡ ὁποία ἔχει ὡς βᾶσιν τὸ ἔργον τοῦ Gottfried Martin «Allgemeine Metaphysik» (Γενικὴ μεταφυσικὴ), παρουσιάζει τὰς διαφόρους λύσεις τοῦ προβλήματος τῆς μεταφυσικῆς, βάσει τῶν δοθέντων στοιχείων ὑπὸ τῶν φιλοσόφων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν μέχρι τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, καὶ μεταξὺ ἄλλων συμπερασμάτων ὑποστηρίζει ὅτι ἡ μεταφυσικὴ ἔχει τὴν θέσιν της καὶ εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν τῆς τεχνοκρατίας.

Θεοδώρου Δ. Μοσχονᾶ, *Ἀλεξανδρινὰ σημειώματα*, σσ. 320-322.

Δύο σύντομα ἱστορικὰ σημειώματα, ἀναφερόμενα, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἁγίου Σάββα, Ἀρχιεπ. Σερβίας εἰς Αἴγυπτον (1203), τὸ δὲ δεῦτερον εἰς τὰς τέσσαρας αἰνιγματικὰς μορφὰς τῶν Μακρῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διαίρεσεως τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἀνδρέου Τηλλυρίδου, *Ὁρθόδοξοι ἱεράρχαι καὶ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης*, σσ. 368-378.

Μελέτη ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος, μετὰ δημοσιεύσεως δύο σχετικῶν ἐγγράφων: α' τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Νικοδήμου (1887) καὶ β' τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Μελετίου (1918).

Δημητρίου Λ. Δρίτσα, *Ρυθμικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἔργων Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρέως*, σσ. 379-399.

Μελέτη καὶ δημοσιεύσεις ρυθμικῶν τινῶν ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Κλήμεντος, ἔνθα ἐπικρατεῖ ὄξυτονισμός, παροξυτονισμός καὶ προπαροξυτονισμός, ὡς καὶ ρυθμικαὶ τινες εὐχαί.

Βασιλείου Θ. Σταυρίδου, *Βιβλιογραφία Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας* (ἀπὸ τοῦ 1453 μέχρι τοῦ παρόντος), σσ. 400-418.

Συστηματικὴ καὶ κατὰ κλάδους ἢ εἰδικὰ θέματα ἀναγραφὴ τῆς σπουδαιοτέρας διεθοῦς βιβλιογραφίας εἰς τὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας.

Ἡλία Δ. Μουτσούλα, Marcel Richard (1907-1976), σσ. 419-425.

Σύντομος σκιαγραφία τοῦ ἀειμνήστου πατρολόγου καὶ παλαιογράφου Marcel Richard.

Βαρνάβα Δ. Τζωρτζάτου, Μητροπολίτου Κίτρους, *Οἱ βασικοὶ θεσμοὶ διοικήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*, σσ. 442-487 καὶ 658-708.

Ἱστορικὰ προλεγόμενα καὶ δημοσιεύσεις μετὰ σχολίων τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νόμ. ἀρ. 590).

Paul Gautier, *Δεύτερος λόγος Κατὰ Λατίνων, ἀποδιδόμενος εἰς τὸν Θεοφύλακτον Βουλγαρίας*, σσ. 546-569.

Ἐκδοσις τοῦ λόγου «Περὶ Ἀζύμων» καὶ Κατὰ Λατίνων βάσει τοῦ κώδικος Vatican. gr. 2220, μετὰ προλεγομένων καὶ σχολίων. Κατὰ τὸν σ. ὁ λόγος δὲν ἀνήκει εἰς τὰ ἔργα τοῦ Θεοφύλακτου Βουλγαρίας.

Σπυρ. Δ. Κοντογιάννη, *Ὁ ἐν Κερκύρᾳ ναὸς τῆς Παναγίας τῶν Ξένων*, σσ. 614-630.

Κεφ. Α'. Ἱστορία τοῦ ναοῦ. Κεφ. Β'. Ἀρχιτεκτονικὴ ἐξέτασις ναοῦ. Ἡ δημοσίευσις τῆς μελέτης συνεχίζεται.

Ἄθ ανασίου Δ. Κομίνη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Μάρκος Ν. Ναουμίδης* († 29 Μαΐου 1977), σσ. 631-634.

Σύντομος σκιαγραφία καὶ πλήρης κατάλογος τῶν δημοσιευμάτων τοῦ ἀειμνήστου ἐρευνητοῦ καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου τοῦ Illinois.

Γερασίου - Χρυσόστομο Σπ. Ζαφείρη, (Μητροπολίτου Γαρδικίου), *Τὰ προεσαγγελικὰ Κείμενα* σσ. 709-762.

Μέρος Α'. Ἀξία τῶν πατερικῶν παραθέσεων καὶ ἡ μαρτυρία αὐτῶν περὶ τοῦ προεσαγγελικοῦ καὶ προαναθεωρητικοῦ κειμένου. Κεφ. Α'. Ἀξία τῶν πατερικῶν βιβλικῶν παραθέσεων καὶ ἀξιοποίησις αὐτῶν. Κεφ. Β'. Ἡ περὶ τῆς προαναθεωρητικῆς μορφῆς τοῦ κειμένου μαρτυρία τῶν Πατέρων. Ἡ μελέτη συνεχίζεται.

Κων/νου Ν. Τσιρπανλῆ, *Ἡ περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλία ἐν τῇ συγχρόνῳ θεολογίᾳ*, σσ. 763-794.

Κεφ. Α'. Προτεσταντικὴ καὶ Ρωμαιοκαθολικὴ ἀντίληψις περὶ τῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας. Κεφ. Β'. Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία. Κεφ. Γ'. Συμπεράσματα.

Ἄθ. Ἀ. Ἀγγελόπουλου, *Ἡ ἐπισκοπικὴ Σύνοδος τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ ἡ σημασία αὐτῆς σήμερον* σσ. 795-824.

Μελέτη ἱστορικῆ τοῦ ὡς ἄνω θέματος, μετὰ δημοσιεύσεως ὀκτῶ ἀνεκδότων ἐγγράφων.

Βασ. Γ. Τσάκωνα, Ἐντετ. Ὑφηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ περὶ Παρακλήτου-Πνεύματος διδασκαλία τοῦ Ἐσαγγελιστοῦ Ἰωάννου (ὕπὸ τὸ πρῶτον τῆς καθόλου βιβλικῆς πνευματολογίας)*, σσ. 844-864.

Πρόλογος. Εἰσαγωγή. Μέρος Α'. Κεφ. α'. 1. Ἐννοια καὶ ὄρισμός τοῦ ὄρου «πνεῦμα». 2. Ἐξωβιβλικαὶ περὶ Πνεύματος μαρτυρίαι. Ἡ δημοσίευσις τῆς μελέτης συνεχίζεται.

Γερασίου Ι. Κονιδάρη, ὁμ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, *Ἡ ἀναζήτησις τῆς ἐνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν*, σσ. 865-881.

Ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀρθὴν εἰκόνα τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διτηρήθη κατὰ τοὺς δύο πρώτους αἰῶνας Αὐτῆς ἐπὶ τῷ ὀνόματι καὶ τῇ προσωπικότητι καὶ τῷ λειτουργήματι καὶ τῇ ἀποστολικῇ διαδοχῇ τῶν τριῶν βαθμῶν τῆς Ἱερωσύνης καὶ τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ἄναστασίου Π. Χριστοφιλοπούλου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον κατὰ τὰ ἔτη 1974 καὶ 1975*, σσ. 948-977.

Συστηματικὴ ἀναγραφὴ κατὰ θέματα τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης βιβλιογραφίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου (τῶν ἐτῶν 1974-1975).